

prima instanță: L. Brînză
instanța de apel: N. Vascan, V. Negru, A. Bostan

nr. 3ra-511/16

ÎNCHEIERE

30 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Valentina Avram, reprezentată de avocatul Anatol Lupașcu

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Valentinei Avram
împotriva Preturii sect. Centru, mun. Chișinău cu privire la contestarea actului
administrativ

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2015 prin care a
fost admisă cererea de apel declarată de Valentina Avram, casată parțial hotărârea
Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 20 martie 2015 și emisă o nouă hotărâre

constată:

La 21 ianuarie 2014, Valentina Avram a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Preturii sect. Centru, mun. Chișinău, intervenient accesoriu Ion Velciug
cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că prin dispoziția nr. 141-d din 25 iulie 2013,
Pretura sectorului Centru, mun. Chișinău a dispus demontarea gardului metalic
instalat pe terenul ce constituie ograda casei ce-i aparține, situată în mun. Chișinău,
str. Pușkin, 20.

Susține că pârâtul a invocat ca motiv pentru emiterea dispoziției menționate,
petiția adresată de locatarii vecini Ion Velciug și Ana Velciug, cu domiciliul în
ap. 6 mun. Chișinău, str. Pușkin, 20.

Afirmă că prin cererea prealabilă nr. a-534/13 din 07 august 2013 adresată
pârâtului și potrivit cererii de chemare în judecată din 07 august 2013, înregistrată
în cancelaria Judecătoriei Centru, mun. Chișinău nr. 29238, dânsa a contestat
acțiunile pârâtului, solicitând anularea dispoziției menționate ca fiind nejustificată
și ilegală.

Relatează că prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din
12 august 2013 a fost admisă spre examinare acțiunea în cadrul cauzei civile
intentate, iar prin încheierea din 05 noiembrie 2013 acțiunea a fost scoasă de pe
rol, invocându-se motivul nerespectării procedurii prelabile de soluționare a

conflictului pe cale extrajudiciară, statuat de prevederile art. 14 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2013 a fost respins recursul declarat de ea și menținută fără modificări încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 05 noiembrie 2013.

Ca urmare, indică că a adresat pârâtului o cerere prealabilă, solicitând anularea dispoziției nr. 141-d din 25 iulie 2013, privind demolarea gardului, invocând că neînțelegerile avute anterior cu vecinii referitor la existența acestui gard metalic din ograda casei a fost aplanat, fiind lichidate pe cale amiabilă toate pretențiile privind acest subiect.

Afirmă că la 09 ianuarie 2014, prin poștă, a recepționat prescripția expediată de către pârât, înregistrată cu nr. de ieșire A-785/13 din 02 ianuarie 2014, prin care i s-a cerut să dezasambleze gardul metalic din ograda casei în termen de până la 16 ianuarie 2014, fiind avertizată că în caz contrar lucrările de dezasamblare vor fi executate de către Pretură la 28 ianuarie 2014, iar cheltuielile vor fi puse pe seama ei.

Consideră că prin decizia nr. 141 – d din 25 iulie 2013 și prescripția nr. A-785/13 din 02 ianuarie 2014, este încălcat dreptul ei, dar și a vecilor la posesia, folosirea și administrarea, amenajarea terenului aferent casei de locuit ce le aparține.

Menționează că potrivit actelor aflate în posesia sa, este documentat faptul că ea este proprietarul ap. 8, imobil cu destinație locativă, aflată în procesul de recepție finală, amplasat pe adresa str. Pușkin, 20, mun. Chișinău cu ogradă ce are statut de teren aferent construcției.

Sușține că potrivit contractelor, autentificate notarial și înregistrate la Oficiul Cadastral în modul stabilit, din 10 ianuarie 2006, 09 iunie 2006 și 14 iunie 2006, se confirmă că ea a procurat de la vecini următoarele bunuri imobile (cu destinație de garaje), amplasate pe terenul aferent casei de locuit, după cum urmează: de la Serghei Vinogradov - garajul cu suprafața de 10,80 m. p., de la Iurie Diaconu (în baza contractului de schimb) - garajul de 15.3 m. p. și de la Mihail Velciug - garajul de 26,6 m. p., toate acestea fiind înregistrate cu drept de proprietate pe numele ei.

Relevă că deoarece construcțiile menționate erau învechite și stricau aspectul estetic al acestui teritoriu, dânsa a decis să le desființeze pentru a amenaja curtea casei într-un ansamblu urbanistic civilizat.

Prin urmare, conform autorizațiilor de desființare nr. 125 a/06 și nr. 126 a/06 din 14 noiembrie 2006 și actului de inspectare din 22 februarie 2007, perfectat de reprezentantul OCT a fost documentat juridic faptul demolării garajelor menționate, fiind îmbunătățit aspectul acestui teritoriu sădind plante, copăcei decorativi și flori.

Indică că Direcția generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare a Consiliului municipal Chișinău a avizat pozitiv instalarea gardului metalic în perimetrul terenului de pe care au fost demolate garajele.

Consideră că Pretura sect. Centru, mun. Chișinău, prin actele administrative emise, a constatat greșit că gardul metalic ar fi fost instalat pe terenul acaparat

ilegal de ea din suprafața curții comune, îngrădind vecinilor în mod ilegal folosirea acestui teren de uz comun.

Remarcă că o eventuală acțiune de demolare a gardului merită a fi calificată ca o intervenție abuzivă a pârâtului în proprietatea ei, deoarece o hotărâre judecătorească dată în acest sens, la moment, nu există.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 443, 445 Cod civil, prevederile din Legea contenciosului administrativ, art. 5, 166, 167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, anularea dispoziției nr. 141 – d din 25 iulie 2013 și a prescripției nr. A-785/13 din 02 ianuarie 2014 emise de Pretura sect. Centru, mun. Chișinău, precum și compensarea pagubelor provocate ca urmare a litigiului dat.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 20 martie 2015 a fost respinsă integral acțiunea, ca fiind neîntemeiată și depusă tardiv.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2015 a fost admisă cererea de apel declarată de Valentina Avram, casată parțial hotărârea primei instanțe în partea în care a fost respinsă ca neîntemeiată și tardivă cerința Valentinei Avram cu privire la declararea ilegală și anularea prescripției nr. A-785/13 din 02 ianuarie 2014 și emisă în această parte o nouă hotărâre, prin care a fost scoasă de pe rol cerința Valentinei Avram cu privire la declararea ilegală și anularea prescripției nr. A-785/13 din 02 ianuarie 2014 și menținută hotărârea primei instanțe în partea în care a fost respinsă integral acțiunea ca fiind neîntemeiată și tardivă.

La 08 februarie 2016, Valentina Avram, reprezentată de avocatul Anatol Lupașcu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Având în vedere prevederile art. 3, 14, 16 și 17 din Legea contenciosului administrativ, menționează că actul administrativ prin care i-au fost încălcate interesele este dispoziția nr. 141 – d din 25 iulie 2013, prin care intimatul, făcând referire în textul acesteia la niște norme juridice de ordin general, străine cazului dat (care nu-i oferă o astfel de competență), dispune demolarea gardului instalat de în curtea comună.

Sușține că dispoziția menționată a fost luată în baza unei petiții adresate de Ion Velciug, care ulterior, la 20 decembrie 2013 și, respectiv, la 03 ianuarie 2014, împreună cu dânsa au anunțat intimatul că litigiul este epuizat și că nu sunt motive care să impună demontarea gardului, solicitând revizuirea dispoziției nr. 141-d din 25 iulie 2013.

Indică că din momentul în care intimatul a recepționat această cerere, a examinat-o și a respins-o, avertizând-o prin prescripția din 02 ianuarie 2014 că dispoziția nr. 141-d va fi executată de către Pretură la 28 ianuarie 2014, în cazul în care gardul nu va fi demontat de în mod benevol până la 16 ianuarie 2014, consideră că termenul de adresare în instanța de contencios administrativ a început să curgă din 09 ianuarie 2014, atunci când ea a recepționat respectiva prescripție.

Afirmă că instanța de apel a dat o apreciere greșită acestei prescripții, calificând-o cu statut de act administrativ separat, fiind o concluzie greșită, deoarece prescripția rezultă anume din dispoziția nr. 141 - d, care în fond dispune demontarea gardului și afectează drepturile și interesele ei.

Remarcă că prescripția, în mod separat, fără existența dispoziției nr. 141-d nu poate produce efecte juridice, acestea fiind posibile doar în baza unui act administrativ cu caracter de dispoziție.

Indică că instanța de apel a ignorat și alte norme ale dreptului material la care ea a făcut referire inclusiv, în cadrul dezbaterilor judiciare și care sunt reflectate în conținutul apelului și susținerilor orale alăturate la dosar.

Menționează că constatarea faptului că gardul ar fi fost instalat ilegal aparține agentului constator al Inspecției de Stat în Construcție, care potrivit legislației este abilitată cu perfectarea unor astfel de decizii și sancționarea vinovaților.

Prin urmare, este cert că intimatul a comis un abuz de serviciu.

Remarcă că instanțele ierarhic inferioare au ignorat fără nicio motivare juridică argumentele expuse de ea cu referire la prevederile art. 443 Cod civil, care statuează noțiunea de suprafață și care sunt aplicabile în actuala speță

La 14 martie 2016, Pretura sect. Centru, mun. Chișinău a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea recursului declarat ca neîntemeiat și menținerea deciziei recurate.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 149), însă careva date despre recepționarea acesteia de către recurentă, la materialele dosarului, lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2015 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronată, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Valentina Avram, reprezentată de avocatul Anatol Lupașcu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Valentina Avram, reprezentată de avocatul Anatol Lupașcu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Valentina Avram, reprezentată de avocatul Anatol Lupașcu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Valentina Avram, reprezentată de avocatul Anatol Lupașcu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță